

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 540/2026
06.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Недељкова и Милана Мишића и допуни истог захтева од 14.04.2026. године, поднетим против решења Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 3/24 од 15.04.2025. године и пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 303/25 од 03.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Недељкова и Милана Мишића поднет против решења Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 3/24 од 15.04.2025. године и допуна истог захтева од 14.04.2026. године поднета против решења Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 3/24 од 15.04.2025. године и пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 303/25 од 03.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К.92/2019 од 08.10.2021. године окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ описано под тачком 1. изреке и за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) КЗ описано под тачком 2. изреке пресуде. Оштећена Република Србија, коју заступа Државно правобранилаштво, је са имовинскоправним захтевом упућена на парнични поступак. Одређено је да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда његовог браниоца, као и награда вештака, падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 54/22 од 21.12.2023. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К.92/2019 од 08.10.2021. године, тако што је Апелациони суд у Новом Саду под тачком 1. изреке окривљеног АА на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослободио од оптужбе за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, док је под тачком 2. изреке окривљеног огласио кривим за извршење кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) КЗ и осудио га је на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време задржавања дана 01.04.2008. године од 12,00 до 14,00 сати, те је окривљеном изрекао меру безбедности забрана обављања дужности одговорног лица - директора у привредним друштвима у трајању од 5 година од правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, затим је одредио да се од окривљеног одузима противправна имовинска корист у износу од 179.814.650,63 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те је оштећену Републику Србију са имовинскоправним захтевом упутио на грађанску парницу и окривљеног је обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала како је то ближе означено у изреци пресуде.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж3 3/24 од 15.04.2025. године у ставу I изреке, уважавањем жалбе окривљеног АА лично и жалбе његових бранилаца - адвоката Ђорђа Недељкова и Милана Мишића, укинута је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 54/22 од 21.12.2023. године и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање. У ставу II изреке решења одбачена је као недозвољена жалба браниоца - адвоката Зорана Ристића која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 54/22 од 21.12.2023. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 303/25 од 03.11.2025. године делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К.92/2019 од 08.10.2021. године у односу на тачку 2. изреке првостепене пресуде, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА огласио кривим за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) КЗ и осудио га је на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено на задржавању дана 01.04.2008. године од 12,00 до 14,00 часова, те је окривљеном изрекао меру безбедности забрана обављања дужности одговорног лица - директора у привредним друштвима у трајању од 5 година од правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, па је одредио да се од окривљеног одузима противправна имовинска корист у износу од 179.814.650,63 динара коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те је оштећену Републику Србију са имовинскоправним захтевом упутио на грађанску парницу и окривљеног је обавезао да плати трошкове кривичног поступка и судски паушал како је то ближе означено у изреци пресуде, док је у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у

Новом Саду одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Браниоци окривљеног АА, адвокати Ђорђе Недељков и Милан Мишић поднели су дана 13.10.2025. године захтев за заштиту законитости само против решења Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 3/24 од 15.04.2025. године, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9), члана 451. став 1. и члана 453. ЗКП, те због повреде права на правично суђење зајемченог одредбама члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције о људским правима, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине решење Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 3/24 од 15.04.2025. године у делу који се односи на тачку 1. изреке другостепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 54/22 од 21.12.2023. године и да предмет у том делу врати надлежном суду на поновно одлучивање у складу са законом.

Дана 14.04.2026. године браниоци окривљеног АА, адвокати Ђорђе Недељков и Милан Мишић поднели су Врховном суду допуну наведеног захтева за заштиту законитости, наводећи да истом поред решења Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 3/24 од 15.04.2025. године побијају у целости и пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 303/25 од 03.11.2025. године, истичући исте разлоге побијања као и у поднетом захтеву за заштиту законитости, са предлогом да Врховни суд усвоји у целости поднети захтев за заштиту законитости и допуну истог захтева, те да у складу са чланом 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине решење Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 3/24 од 15.04.2025. године у делу који се односи на тачку 1. изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 54/22 од 21.12.2023. године и у целости пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 303/25 од 03.11.2025. године и предмет врати надлежном суду на поновно одлучивање пред измењеним већем у складу са законом, као и да у складу са чланом 488. став 2. ЗКП обавести браниоце окривљеног о седници већа како би присуствовали истој, те да у складу са чланом 488. став 3. ЗКП одреди одлагање, односно прекид, везано за наведене одлуке и за даљи рад Апелационог суда у Новом Саду у предмету КжЗ 1/2026 (поступак по жалбама на пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 303/25 од 03.11.2025. године), а све до правноснажног окончања поступка по поднетом захтеву за заштиту законитости и допуну истог захтева.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног и допуну истог захтева, у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Захтев за заштиту законитости и допуна истог захтева су недозвољени.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Из цитиране законске одредбе јасно произилази да се захтев за заштиту законитости може поднети само против правноснажне одлуке суда, односно јавног тужиоца.

У конкретном случају, по налажењу Врховног суда, не ради се о правноснажним одлукама суда, нити о повреди одредаба поступка који је претходио доношењу правноснажне одлуке, јер правноснажна пресуда у конкретном случају није ни донета.

Наиме, из списка предмета произилази да је решењем Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 3/24 од 15.04.2025. године у ставу I изреке, уважавањем жалбе окривљеног АА лично и жалбе његових бранилаца - адвоката Ђорђа Недељкова и Милана Мишића, у целости укинута другостепена пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 54/22 од 21.12.2023. године и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање по жалби Вишег јавног тужиоца у Новом Саду изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Новом Саду К.92/2019 од 08.10.2021. године. Након тога, пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 303/25 од 03.11.2025. године је, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, преиначена првостепена пресуда Вишег суда у Новом Саду К.92/2019 од 08.10.2021. године у односу на тачку 2. изреке првостепене пресуде, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА огласио кривим за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4) КЗ и осудио га је на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено на задржавању дана 01.04.2008. године од 12,00 до 14,00 сати, те је окривљеном изрекао меру безбедности, одредио да се од окривљеног одузима противправна имовинска корист, донео одлуку о имовинскоправном захтеву и трошковима кривичног поступка, а све како је то ближе означено у изреци те пресуде, док је у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена, с тим што наведена пресуда још није у целости стекла правноснажност, јер се против исте може изјавити жалба.

Пре свега, по налажењу Врховног суда, побијано решење Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 3/24 од 15.04.2025. године које је донето у трећем степену не представља правноснажну одлуку суда против које се, у смислу члана 482. став 1. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости. Ово са разлога јер наведено решење којим је у целости укинута другостепена пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 54/22 од 21.12.2023. године и списи предмета враћени другостепеном суду на поновно одлучивање по жалби Вишег јавног тужиоца у Новом Саду изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Новом Саду К.92/2019 од 08.10.2021. године, а против ког решења се не могу изјавити жалбе, има само формалну, а не и материјалну правноснажност, обзиром да укидањем другостепене пресуде и враћањем списка предмета другостепеном суду на поновно одлучивање, о предметној кривичноправној ствари није мериторно одлучено, па би оцена законитости овог решења била у супротности са одредбом члана 482. став 1. ЗКП.

Поред тога, из списка предмета произилази да пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 303/25 од 03.11.2025. године, против које су браниоци окривљеног поднели

допуну захтева за заштиту законитости побијајући исту у целости, још увек није у целости стекла правноснажност у моменту одлучивања по поднетом захтеву, јер се против исте могу изјавити жалбе, а које жалбе су и изјављене и о истима се одлучује у предмету Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 1/2026 (што у поднетој допуни захтева за заштиту законитости наводе и сами браниоци окривљеног).

Стога, полазећи од напред цитиране законске одредбе и чињенице да су браниоци окривљеног захтев за заштиту законитости и допуну истог захтева поднели против неправноснажних одлука, а не ради се ни о повреди одредаба поступка који је претходио доношењу правноснажне одлуке, то, по налажењу Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 482. став 1. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости, па су захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Недељкова и Милана Мишића и допуна истог захтева од 14.04.2026. године одбачени као недозвољени.

Са изнетих разлога Врховни суд је на основу одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 482. став 1. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.